

Norén klampar på

Karl-Johan Norén

SJ måste älska Philipsson . . .

Vem är Sune Philipsson? En klättrare, en vingelpetter, en kritikkänslig person som inte tål några motgångar, eller en man som är ständigt offer för olyckliga omständigheter?

Utträden och avhopp i långa rader väcker undringar.

Det började med kyrkan.

Sune gick ur Svenska kyrkan 1985 efter att ha skrivit en insändare som fick moderaternas dåvarande kyrkopolitiker Sören Björnlert på känt sluggerhumör.

Sedan lämnade han uppdraget som arbetare-

"En levande reklampelare för röd av- gång"

kommunens ordförande 1990 efter att ha kommit ihop sig med en och annan partikamrat.

Därefter avsade han sig alla kommunala uppdrag, och gick dessutom ur partiet, när han

inte fick bli vare sig kommunalråd eller stå kvar som vice sådant 1991.

Han kände sig illa behandlad i nominerings- och valproceduren, blev det också av paragrafryttare, men var också själv skuld till att det gick som det gick genom otaktiskt agerande.

Och så nu denna flykt från ordförandeposten i Fundiafacket.

Det hela är tråkigt. Sune Philipsson är en duglig person, normalt sett borde han vara en stor tillgång för arbetarrörelsen och det offentliga livet i Boxholm. Han har mer i huvudet än de flesta.

Duktig revyspelare är han likaså. Men han hoppade, banne mej, av från det också.

Tänk vilken lysande comeback det skulle kunna bli i ett självironiskt nummer som "Sune ph framträder i folkparkens hoppborg".

Sune har lätt för att uttrycka sig (när han uttrycker sig och inte hemfaller till dålig imitation av Roine Carlsson), han har betydande kunskaper och administrativa talanger, och det är omvittnat att han på ett bra sätt skötte kontakterna mellan näringslivet och kommunen i Boxholm.

Ett jobb som personalman (ryktena säger att det är en sådan tjänst han har sökt) passar han säkert till. Skulle han inte få platsen kan han alltid försöka med SJ.

Marknadsavdelningen tar säkert med förtjusning emot en sådan levande reklampelare för röd avgång . . .

Norén klampar på

Karl-Johan Norén

Göta Petter vilken präst! 30/8 1993

Göta Johansson, Göta Petter vilken präst! Det är någonting att hålla i handen när åskan går. Särskilt för bönderna.

På hemvändardagen i Ekeby förra söndagen handmjölkade hon en ko.

Bo Giertz berättar i Algot Mattssons intervju-bok att Ekeby var ett gammalt rangpastorat när han kom hit som vice pastor en majdag 1936.

Efter detta, med kossan alltså, blir väl Ekeby i stället betraktat som ett ranchpastorat.

Det känns jordbundet och tryggt nu när fri-kyrkorna till synes är ute på det hala med möteskampanj i BT- rinken.

Jag anade nog det, att kyrkan någonstans hade en mjölkko i väl förvar (den står i Haga i Hageby). Besparingarna inom kyrkan tycks ännu så länge ha varit måttfulla.

Bekymmer finns ändå. Ranchens förmansbo-stad, alltså prästgården i Boxholm, står tom. Kyrkoherdetjänsten är vakant och är nu ledigförklarad för andra gången i år.

Ranchens egen cowboy tycks inte vilja avancera. Många dugliga präster drar sig för att bli kyrkoherdar. En komminister som tar steget upp till kyrkoherde får visserligen mer att säga till om, och bättre betalt, men också mer ansvar, mer sammanträden och mer papper.

Det blir mindre tid till att vara präst, om man så vill.

Kyrkoherdetjänsterna är nu vakanta i såväl Ödeshög, Mjölby som Boxholm.

Så att teologer inte står i kö för att vilja utöva andligt ledarskap över boskapshjorden i Ekeby behöver inte betyda att denna är mer bångstyrig än på andra håll.

Vi kan i alla fall inbilla oss det och glädja oss åt att vi trots allt har två bra präster, Anita Fahlström och Anders Källming.

Dessutom hoppar Göta Johansson in och hjälper till ibland.

Med predikan, mjölkning och andra små sysslor på ranchen.

En mjölkko för kyrkan?

Norén
klampar på

KARL-JOHAN NORÉN

Förbifarten och ångbåten

Det handlade mycket om kommunikationsfrågor när länsstyrelsens höjdare, med landshövding Rolf Wirtén i spetsen, träffade Boxholmsborna till en paneldiskussion.

Förbifarten kom förstås upp. Curt-Lennart Helgesson påpekade försynt att den hade han hört talas om sedan han var barn, så nu undrade han när det egentligen var tänkt att den skulle byggas?

Det skulle ske något av de närmaste åren. Lovade han inte så, kommunikationsdirektör Leif Jonsson, eller hörde jag fel?

Ombyggnaden av riksväg 32 har, försäkrade han, den högsta prioriteten av länets riksvägar.

Har Curt-Lennart Helgesson, som närmar sig pensionsåldern, hört talas om förbifarten sedan han var barn, kan ett par generationer till säga samma sak.

Vad ska det talas om på släktträffarna när förbifarten är byggd? Vilken annan fråga kan binda samman ung som gammal lika bra?

Flyget, järnvägen, busstrafiken, vägnätet. I Boxholm var det, när det gäller kommunikationer, bara sjöfarten som förbigicks med tystnad "hövdingekvällen".

Vän av ordning kunde ha ställt frågan vilken grund länsstyrelsen har för påståendet att Boxholmstváan är Sveriges enda i regelbunden trafik varande vedeldade ångfartyg.

Länsstyrelsen påstår det i sin specialtidning om Östergötland.

Jag tvivlar på att länsstyrelsen verkligen har undersökt den saken. Föreningen Ångbåtens Vänner är mer försiktiga och formulerar det som så i sin senaste rekambroschyr om den gamla damen att hon "är ett av Sveriges sista vedeldade ångfartyg".

Länsstyrelsens ordval "enda" är dock mer språkligt korrekt än "sista".

**"Vad ska
det talas
om sen?"**

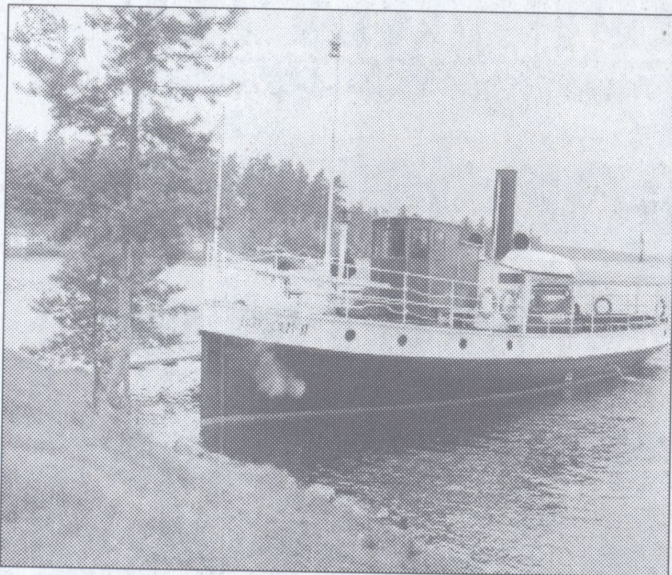
Bara en sibylla på Skänninge marken eller en profetisk person, med anspråk på att kunna förutsäga framtiden, kan egentligen uttrycka sig så som ångbåtsvännerna gör.

Vi andra, utan siarförmåga, bör hitta på någonting annat. "Ett av Sveriges nu enda . . ."

Säg så och ni får beröm från en sådan petimäster som jag.

Landshövdingen har redan fått sitt beröm. Utdelat av P-O Tureson. För att han uttalar Boxholm rätt med å i början.

Ändå något, om nu förbifarten trots allt skulle dröja ytterligare någon generation . . .

Boxholm II - den sista eller den enda?

Norén klampar på

KARL-JOHAN NORÉN

Malexanderkval

Att man aldrig övervinner sin blyghet! I somras, när Malexanders IF ledde division sju, gjorde jag den försynta analysen att MIF:s fotbollsskillar är på väg mot allsvenskan.

Allsvenskan, sådan småpotatis!

Jag skulle givetvis ha fläskat på med att Malexandergänget är på väg ut i stora fotbollsvärlden för internationellt motstånd.

För det är, så vitt jag begriper, just vad Pelarvallens stolthet nu är. På söndag ska MIF-elvan spela mot Assyriskä.

Jag såg i en annons i lördagstidningen att föreningen med anledning av den matchen ordnar bussresa till Norrköping.

Det ska förstås bli flyg från Kungsängen sedan. Turkiet? Libanon? Vad är det nu Assyriskä kommer ifrån? Jag har glömt bort det.

I kommuntoppen fanns det tydligen funderingar på ett kommunalt köp av affärsfastigheten, för att den vägen garantera ortsbor och sommargäster dagligvaruservice även fortsättningsvis.

Det var lustigt att det skulle hållas tyst om ärendet ändå tills beslutet var fattat (låt vara att det hade behövt bekräftas med ett beslut i kommunfullmäktige också).

750 000 kr, som var den föreslagna köpeskillingen, är mycket pengar. Den som tycker att det är för mycket borde fått chansen att ta kontakt med "sin" politiker och säga det, innan ärendet var avgjort.

Omvänt, att fatta ett beslut som kan leda till att en livaktig bygd blir av med sin enda affär, är också ett dramatiskt steg.

Den som till varje pris vill rädda affären borde också fått chansen att komma med sin opinionsyttring före kommunstyrelsens sammanträde.

Men inget ont utan att det har något gott med sig.

Fortsättningsvis behöver man inte grunna på om det är kommunkontoret, kommunalkontoret, kommunhuset, kommunalhuset eller kommunstyrelsekontoret det heter. Det är (ens blygsamhet till trots) bara att drämma till med hemlighuset . . .

FOTNOT: Allt är inte mörklagt. I kväll har kommunfullmäktige ett möte med information om viktiga väg- och järnvägsfrågor. Allmänheten har denna gången inte bara tillfälle att vara med och lyssna, utan får för ovanlighetens skull också ställa frågor. Ett gott initiativ av kommunen. Möt upp och visa engagemang! Utan vettiga kommunikationer har kommunen ingen framtid.

22/11 1993

Norén klampar på

Karl-Johan Norén

Hemlighus?

Jag fick Levi Eckeskog på tråden i onsdags. Han hade, föga originellt denna dag, den upplysningen att lämna att han inte hade fått sin tidning.

Hans teori var given. Nu hade jag, dagen efter kommunstyrelsens sammanträde, vrängt till något så dant om honom att jag inte vågade skicka tidningen . . .

Vad skulle jag svara? Jo, jag bekräftade givetvis hans teori. Nu var det inte bara tal om gallring och röjning i eckeskogen, nu var vi framme vid slutavverkningen.

Han är inte humorbefriad den ambitiöse kristdemokraten, han verkar tåla en del. Skrattet finns nära till hands.

Jag ska därför påpeka, för tydlighetens skull, att den miljöskada som han lider av, och som jag påtalade i förra klamperiet, inte är förurning. Eckeskogen behöver inte kalkas.

Någon slutavverkning var det förresten inte tal om. Jag tror inte att det behövs. I eckeskogen har det under årens lopp skapats rikligt med föryngringsytor ändå. Av båda könen.

Apropå kommunpolitiker så ska det bli intressant att se hur det går med kommunhuset.

Vad det lider kanske det trots allt blir ett hemlighus av hela kåken, alltså även ett officiellt sådant.

Det kan göras till en rättvisesak. Varför ska det finnas en offentlig toa utanför ICA när det inte finns någon bredvid Konsum?

Eller blir det Boxholms Energi som flyttar in? Fick inte Lennarth Jerse ta över gatukontoret ska han väl ändå kunna få ta hand om kommunkontoret, åtminstone när det är avfolkat.

Fast vill han? Han har ju Energilådan om det är så att han vill sitta mer centralt.

Vad händer med socialkontoret om det också töms? Det enda som tycks vara klart är att landstinget släpper sina 272 kvadratmeter i sjukhemmets suterrängvåning.

Kurt Wallin, socialchefen, kommer då och då med sina trevare om inte Corren behöver skaffa sig större lokaler i Boxholm och bli ny hyresgäst efter landstinget?

Det tål att tänkas på. I de aktuella lokalerna finns det gott om korridorer att gömma sig i. Här på Storgatan har jag inte ens en nödutgång.

Enda flyktvägen när Eckeskog och de andra djupingarna kommer insmygandes är att hoppa ut genom fönstret, ner i koloniträdgården.

Fallhöjden klarar jag kanske, men inte kommentarerna uppifrån fönsterkanten. "Där passar du bland de andra knölarna", "kålrot som kålrot", och så vidare.

Hur förödmjukande skulle detta inte vara? Ett bra hyresbud, Wallin och Dellerbring, och vi kan ju alltid resonera om saken . . .

Norén klampar på

20/12 1993

KARL-JOHAN NORÉN

Visst har det gjorts framsteg

Det görs framsteg i Boxholm. Med lite god vilja går det att se tydliga sådana tecken både här och där vid en tillbakablick på 1993.

KYRKAN: Svenska kyrkan är inte alls så mossig som görs gällande av denna tidnings krönikör Clas G Johnson. I Boxholm har kyrkan i år till och med visat sig vara före sin tid.

Jag kan som exempel peka på julvandringarna i Boxholms kyrka med daghems- och lekisbarnen. De var slutförda redan fredagen före första advent. Det var friska takter. Mammon ska inte ha monopol på att ta ut julen i förskott.

Frågan är bara hur man ska hälsa nye kyrkoherden Lennart Ahlbäck när han premiärpredikar på trettondagen? Glad påsk eller glad pingst?

SAMHÄLLSDEBATTEN: I fjol klubbades kommunens budget igenom i kommunfullmäktige utan föregående debatt om minsta sak. I år blev det diskussion om partistödet, det vill säga 100 000 kronor av driftbudgetens totala kostnader på 167 miljoner kronor.

Tendensen är positiv. Nu återstår det bara nästa år för de folkvalda att dryfta budgetens resterande 99,95 procent.

NÄRINGSLIVET: Boxholms Skogar har haft problem med skalbolag och inte, vilket är mer normalt i branschen, skalbaggar. Det skyller vi glatt på företagets mormor i Danderyd (en skånska med cementsäck), förtränger minnet av, och kommer i stället ihåg invigningen av den nya såglinjen hos skogsbolagets "syrra" Boxholms Säg. Vilken fest! Alla som var med hamnade på torken.

MASSMEDIA: Klamparen på Corren har genomgått en fas i sin personliga utveckling. Från att under sommaren och hösten ha skrivit om sina barns kissepauser vid fotbollsplanen, LO-Nilsson som kastade vatten (fastän han inte gjorde det), samt kommunalhuset som ett hemlighus, har han den senaste månaden inte med ett ord anspelat på varken det ena eller det andra på dasshumorns område.

Det kan tyda på att han sent omsider har kommit över kiss- och bajsåldern.

Det inger förhoppningar om en kvalitetsförbättring av denna spalt under 1994.

Dessförinnan, GOD JUL — om ni till äventyrs skulle ha en skärva av den kvar . . .